

Sygn. akt I C 2675/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Radzyńska - Głowacka

Protokolant: Alicja Kicka

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego

przeciwko B. K.

o zapłatę

I. zasądza od B. K. na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego kwotę 3.470,92 złotych (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt złotych 92/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości 4 – krotności stopy lombardowej NBP od dnia 21 maja 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od B. K. na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego kwotę 661,00 zł (sześćset sześćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt **IC 2675/13**

UZASADNIENIE

Dnia 21 maja 2013 r. powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą G. (dalej: B.) złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko B. K., w którym wniósł o wydanie nakazu zapłaty, zobowiązującego pozwaną do zapłaty kwoty 3.471,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, jako podstawę swojego roszczenia umowę cesji wierzytelności, z której wynika roszczenia związane z zawarciem przez pozwaną umowy o kartę kredytową z poprzednikiem prawnym powódki.

Dowód: pozew wraz z załącznikami-k.1-5.

Dnia 11 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym-k.6.

Dnia 11 sierpnia 2013 r. pozwana wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości oraz o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, a także zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że roszczenie powoda zostało zaspokojone w całości.

Dowód: sprzeciw od nakazu zapłaty-k.9-10.

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie.

Dowód: postanowienie z dnia 22 sierpnia 2013 r.-k.13.

W piśmie procesowym z dnia 27 listopada 2013 r. powód, reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego, ustosunkował się do sprzeciwu od nakazu zapłaty, podnosząc, że roszczenie nie zostało przez pozwaną spełnione.

Dowód: pismo procesowe wraz z załącznikami-k.17-44.

W trakcie procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 kwietnia 2005 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. umowę o kredyt konsumpcyjny oraz kredyt odnawialny i kartę kredytową Aura nr (...).

Dowód: umowa o kredyt z dnia 13 kwietnia 2005r.-k.23-25.

Dnia 2 lutego 2009 r. (...) Bank S.A, wypowiedział umowę kredytu gotówkowego z powodu braku terminowej spłaty zobowiązań przez pozwaną, wzywając do spłacenia zaległych należności.

Dowód: okoliczność bezsporna.

W związku z tym, że pozwana w dalszym ciągu nie podejmowała spłaty zadłużenia, poprzedni wierzyciel wystawił przeciwko nie Bankowy Tytuł Egzekucyjny(dalej: (...)) i wszczął na jego postawie postępowanie egzekucyjne. Postępowanie egzekucyjne prowadzone na wniosek poprzedniego wierzyciela nie doprowadziło do spłaty zadłużenia.

Dowód: (...)k.33., wniosek o nadanie klauzuli wykonalności-k.35, wniosek o wszczęcie postępowanie egzekucyjnego -k.36

W dniu 31 grudnia 2009 r. (...) BANK S.A. z siedzibą w W. została przejęta przez (...) S.A. z siedzibą w P., oddział w Polsce z siedzibą w W..

Dowód: okoliczność bezsporna.

Dnia 23 czerwca 2009 r. 27 kwietnia 2012 r. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności, wśród których znalazła się także wierzytelność pozwanego.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem - k. 26-27.

Po nabyciu wierzytelności powód prowadził działania zmierzające do dobrowolnego spełnienia przez pozwaną świadczenia.

Dowód: informacja o przetwarzaniu danych -k.37, wezwanie do zapłaty -k.38, zawiadomienie o przelewie wierzytelności na rzecz powoda-k.39.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę dokumentom zgromadzonym w aktach sprawy, gdyż ich prawdziwość nie nasuwa żadnych wątpliwości. Złożone dokumenty nie były przy tym kwestionowane przez żadną ze stron, a zatem Sąd uznał je, jako bezsporne dowody w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Sporne pomiędzy stronami pozostawała istnienie wierzytelności po stronie powódki.

Wskazać należy, iż powódka należy do grupy funduszy inwestycyjnych zamkniętych niestandardyzowanych. Powódka jako fundusz niestandardyzowany dokonuje emisji certyfikatów inwestycyjnych w celu zgromadzenia środków na nabycie wierzytelności, w tym wierzytelności finansowanych ze środków publicznych w rozumieniu odrębnych przepisów, lub praw do świadczeń z tytułu określonych wierzytelności, przy czym nie musi nabywać wierzytelności zorganizowanych w pulę. Brak konieczności dokonywania emisji w oparciu o jedną pulę wierzytelności pozwala powódce na nabywanie wierzytelności od wielu podmiotów, np. wierzytelności pochodzących od banków. W przypadku więc sekurytyzowania takich wierzytelności, bank zawiera z funduszem sekurytyzacyjnym umowę przelewu. Staje się wówczas wierzycielem w miejsce banku. Transakcja zaś nabycia wierzytelności znajduje odzwierciedlenie w księgach rachunkowych funduszu. Wystawiony więc przez powódkę wyciąg z ksiąg rachunkowych odzwierciedla treść wpisów dokonywanych w księgach rachunkowych.

Zgodnie z przepisem art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych, księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.

Co się więc tyczy kwestii udowodnienia istnienia wierzytelności w dochodzonym przez powódkę zakresie. Należy zauważyć, że w obecnym stanie prawnym rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz **przedstawiać dowody**. Wobec powyższego obowiązek przedstawienia dowodów na poparcie prezentowanych twierdzeń spoczywa na stronach.

Nadto na uwadze należy mieć treść przepisów art. 227 k.p.c. w powiązaniu z art. 6 k.c.

Mianowicie pierwszy przepis wskazuje, że „przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.” Oznacza to, że Każde twierdzenie strony oraz uczestnika postępowania powinno być poparte dowodami. Natomiast art. 6 k.c. nakłada ciężar udowodnienia faktu na osobę, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (por. K. Pietrzykowski [w:] "Kodeks cywilny Komentarz" K. Pietrzykowskiego, Warszawa 2002, tom 1, str. 52, teza 3a).

Sąd podziela także stanowisko Sądu Najwyższego, w którym wskazuje on, że zasada kontrydiktoryjności uwalnia sąd orzekający od odpowiedzialności za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony. Bierność strony w zakresie postępowania dowodowego nie zobowiązuje sądu - poza wyjątkowymi przypadkami - do prowadzenia dowodów z urzędu (wyrok SN – Izba Cywilna z dnia 15 grudnia 1998 roku, sygn. I CKN 944/97, Prok.i Pr. 1999/I 1-12/38). Powyższe rozważanie dotyczą zwłaszcza sytuacji, gdy strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie ze względu na to, iż w ocenie Sądu roszczenie strony powodowej zostało w pełni udowodnione. Sąd uznał, że strona powodowa w całości udowodniła nie tylko wysokości zobowiązania pozwanego względem strony powodowej, ale również jego istnienia w ogóle.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek znajduje uzasadnienie w treści art. 481 § 1 KC, zgodnie, z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi..

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Sąd zobowiązał pozwanego do zwrotu powodowi kosztów procesu na podstawie art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z §6 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radcowskie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z: doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.